

SLOVENSKI NAROD.

Izjaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati na avstro-ogrsko deželo na vsa leta 25 K, na pol leta 13 K, na četrt leta 6 K 50 h, na en mesec 2 K 80 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom na vsa leta 24 K, na pol leta 12 K, na četrt leta 6 K, na en mesec 2 K. Kdor hodi sam po sebi, plača na vsa leta 22 K, na pol leta 11 K, na četrt leta 5 K 50 h, na en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne enira. — Za oznanila se plačuje od petdesetopne peti-vrste po 12 h, če se se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopolni se izvele frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knačevih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovoliije pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Mir — zagotovljen.

Velikanski in strahotni vojni na Daljnem Vstoku je konces; mirovna pogajanja v Portsmouthu so imela, kakor naznanja oficialna brzojavka, popoln uspeh in se je v vseh sporih točkah doseglo porazumljenje.

Nekaj tednov je ves svet z napeto pozornostjo obračal svoje poglede v Portsmouth, kjer so se zbrali ruski in japonski pooblaščenca na mirovna pogajanja, in zadržuje sapo je čakal ves svet, kakšen da bo izid teh pogajanj. Dolgo časa je bilo občno mnenje skrajno pesimistično in nihče ni verjel, da se doseže mir, zlasti ker je Japonska nastopila z zahtevami, kakor da bi bila Rusijo na bojiščih v Aiziji popolnoma porazila, kakor da bi bila zlomila njeno moč in kakor da bi se Rusija zdaj morala pokoriti njenim ušesom.

Ali kaj kmalu so Japonci odnehali, spoznavši, da boče Rusija pač mir, toda časten mir in da nikakor ne misli se brezpogojno ukloniti.

Šele zdaj, ko je svet videl, kako Japonci odnehavajo od svojih prvotnih zahtev, kako svoje prve pogoje omejujejo in restrinjirajo, je prišel do spoznanja, da menda le ni vse tako, kakor so pisali Rusiji sovražni listi. Pri mirovnih pogajanjih nastopajo ruski pooblaščenca tako, kakor da je zmaga na bojišču Rusije, japonski pooblaščenca pa tako, kakor da je bila Japonska porazena, je te dni vzdihnila »Neue Freie Presse«, in s tem povedala resnico. Tej resnici se pa ni čuditi. Japonska je res z brezprimernim heroizmom šla v boj in se je z obdobjem vredno hrabrostjo in spretnostjo vovejala. Napela je vse svoje moči. Žrtvovala je preprogate vase in poslala takorekoč zadnjega svojega moža v boj. Danes je Japonska valic uspehov, ki jih je dosegla, s svojimi silami precej pri kraju in nima več ne desti denarja, ne dosti

moštva, da bi mogla nadaljevati vojno. Čez nekaj mesecev ali kvečjemu tekom enega leta bi Japonska opešala. V tem tiči vzrok, da je sedaj tako odnehala in Rusom gradila takorekoč zlate mostove, kajti jasno ji je, da Rusija vzlic izgubam še dolgo ni porazena in da lahko še nekaj let nadaljuje vojno.

Res, da je Rusija imela v tej vojni mnogo nesreče, ali kdor vpoštevava vse okoliščnosti, bo uvidel, da Rusiji še nikakor ni bilo treba obupati. Ves svet se je obdobjevanja klajnal brezprimernemu junaštvu, s katerim so Rusi poldrugo leto branili Port Artur. Japonci so imeli pri nasokih na to trdnjavo kolosalne izgube, tisočkrat večje, kakor Rusi. Res, da so se Rusi pri Liaojangu in pri Mukdenu umaknili z bojišča, a umaknili so se prostovoljno, niso pa bili poraženi in japonske izgube v teh bitkah niso bile nič manjše kakor ruske. Popolen poraz so učakali Rusi samo na morju, kjer je bilo skoro iz samih starih ladij obstoječe baltičsko brodogradništvo.

Uvaževati se pa mora kolosalna oddaljenost od evropske Rusije in silne težave transporta. Ena sama enotirna železnica veže evropsko Rusijo z Daljnem Vstokom — to je za transport vojaštva in materiala velikanška ovira in le v tej oddaljenosti in v tej oviri je iskati vzroka, da ni mogla Rusija razviti vseh svojih moči.

Rusija je bila pripravljena na mir, ne ker se je bala prihodnosti, nego iz spoznanja, da bi preogromne denarne in človeške žrtve, ki bi jih mogla doprinesiti, če bi hotela zmagati, ne bile v nobenem razmerju z uspehom tudi najpopolnejše zmage nad Japonci. Rusija je spoznala, da bi jo te žrtve bolele kdo ve koliko desetletij ter onemogočale vsako njeno akcijo v Evropi, a sad končne zmage nad Japonci bi se s to izgubo še primerjati ne mogel.

Natančni mirovni pogoji še niso znani, ali to se ve, da Rusija ne plača nikake vojne odškodnine Japoncem in da ji ne odstopi nobenega znatnejšega dela ruskega teritorija. Japonci ne dobe v bistvu nič več, nego je bila Rusija že pred vojno pripravljena jim dati.

Svetovna zgodovina pozna malo tako ljutih in tako strašnih vojev, kakor je bila rusko-japonska vojna, nobene, kjer bi se bilo izkazalo toliko nadčloveškega heroizma. Japonska je po tej vojni postala velesila, Rusija ostane kar je bila, prva država na svetu in strah svojih nasprotnikov. Nobena druga država na svetu bi ne prenesla take vojne kakor Rusija; nobena armada ne takih nesreč. Rusija je edina država na svetu, ki se je mogla 19 mesecev vojskovati tako silno daleč od svojega središča in potem še reči »jaz nisem premagana« ter skleniti časten mir.

Vojna ali mir?

Mir sklenjen?

Iz Portsmoutha je došlo snoči prvo oficijalno poročilo, da se je v včerajšnji seji doseglo **popolno sporazumljenje glede vseh mirovni vprašanj**. Sklenilo se je, da se začne takoj izdelovati **mirovna pogodba**. Japonci so glede vseh prepornih točk odnehali. — Seja se je začela že ob 1/10. zjutraj. Japonski delegatje so prišli z obsežnimi pooblastili ter takoj v začetku seje izrazili željo, naj bi se mir čimprej sklenil.

Rooseveltov uspeh. Vsled zadnjega Rooseveltovega posredovanja pri mikadu je ministrski svet poslal Komuri brzojavno dalekosežna navodila. Baron Komura je pooblastil že pred sejo japonskega delegata Sato, da je izjavil sledeče:

»Zvedeli smo, da je v Tokiju se vršča konferenca ministrov in starih državnikov pod mikadovim predsedstvom potrdila vse koncesije, ki so se priznale v dosedanjih mirovnih pogajanjih. Ako pa se pokaže za dosego miru potrebno, bo dovolila Japonska še vsakojake nadaljne koncesije.«

Japonska javnost proti koncesijam. Japonsko časopisje z ogorčenjem — najbrže naročenim od zgoraj — zavrača misel, da bi Japonska še kaj popustila glede svojih mirovni pogojev ter samozavestno vprašujejo, ali se njej uspehi osemnajstmesčnih zmag zapravijo v konferenčni sobi. Nekateri listi pozivajo vlado, naj takoj odpo kliče delegate. V večjih japonskih mestih se prirejajo demonstracije proti vladi (a najbrže naročene po — vladi). Ljudstvo grozi z vstajo (?), ako se vrne otok Sahalin ali ako se Japonska od-pove vojni odškodnini.

Glavno zaslugu bi rad imel cesar Viljem.

Med vojno in potem, ko je bila v mirovnih konferencah še najhujša napetost med vojujočima se stranikama, ni bilo iz Berolina slišati najmanjšega glasu. Sedaj pa, ko se premagane vse težkoče ter je mir že takorekoč sklenjen, oglašati so se začeli oficijozni cesarja Viljema. Tak polvladni nemški list namreč sedaj poroča, da je cesar Viljem ne samo pismeno, temuč tudi pri zadnjem sestanku osebno prigovarjal carju za mir. Nadalje pa je Viljem tudi vplival, da se je izdala — ustava na Ruskem. — Kdor hoče, naj verjame.

Zanesljivo znamenje za mir.

Se preden se je v Evropo zvedelo, da se mirovna pogajanja bližajo svojemu zaključku, že je prišel

v Portsmouth zastopnik Rockefellerja in »national city« banke, da ponudi Rusiji potreben denar, seveda za visoke obresti. Zastopnik je imel že z Vitejem pogovor.

Z bojišča.

General Linevič je brzojavil 28. t. m. carju: Proti Ardapanu poslan ruski oddelek je v spopadu s sovražnikom ujel 116 Japoncev, med njimi 26 ranjenih. Mi smo izgubili šest mož.

Japonci si želijo vojne?

Angleški listi poročajo iz Tokija, da je dobil vojni minister z bojišča mnogobrojne peticije, ki jih je podpisalo na tisoče vojakov in častnikov, med njimi tudi več generalov. V teh peticijah se nujno zahteva nadaljevanje vojne. Tudi japonsko časopisje zahteva najodločnejše, naj se vojna nadaljuje. — Vse skupaj je naroden in inspiriran manever japonske vlade.

Nova mobilizacija na Ruskem.

Car je poslal vojnemu ministru ukaz glede mobilizacije v p. moč armadi na Daljnem Vstoku. Mobilizacija se razteza na nekatere okraje gubernij Vilna, Grodno, Kurlandija, Livlandija, Perm, Vjotka, Simbirsk, Saratov, Orenburg, Astrahan in Ufa. Mobilizujejo pa se tudi donski kozaki. Istotako se naroča mobilizacija konj večinoma v vseh južnih ruskih gubernijah.

Obrtni odsek.

Dunaj, 29. avgusta. Še vedno ni prišel odsek do prvega branja. Razen tega se tudi pododsek ne gane naprej s svojo nalogo. Ustanovil se je z namenom, da znova določi, kateri obrtni ni treba doprinesiti izkaza usposobljenosti. Mesto pravega predmeta pa razpravlja odsek o koncesijonira-

LISTEK.

O časti naših „velečastnih“.

Katoliški duhovniki! so sami sebi nadeli jako imponujoče nazivanje. Zahtevajo, da naj se jih imenuje »velečastne« in sami pišejo o sebi tako, hoteč s tem vcepiti ljudem mnenje, da je duhovnik vreden večje časti in večjega spoštovanja, kakor drugi navadni ljudje in da stoji visoko nad drugimi zemljani.

Ali je temu res tako, ali imajo duhovniki res pravico se imenovati »velečastna« bitja in zahtevati, da jih ljudje tako imenujejo?

Po naši sodbi je vsak človek častivreden in se lahko imenuje velečasten, ako je deležen vseh tistih osebnih in državljskih pravic, ki jih uživajo vsi ljudje, ki so vredni časti. Kakor znano, odreka zakon nekaterim ljudem te pravice. Gotovi ljudje n. pr. ne morejo biti varuhi, ne morejo biti kuratorji in ne morejo imeti volilne pravice itd., tudi ne izpolnjujejo vse predpogoje. To so ti ljudje, katerim je zakon vsel on del njih pravic, ker so izgubili častivrednost, ker so postali zaničljivi.

Samo človek, ki uživa vse državljske pravice, je v pravem pomenu častivreden in more zahtevati, da se ga temu primerno nazivlje. Človek, ki ni deležen vseh teh pravic, čigar pravice so omejene, na zasluži takega imenovanja.

Zdaj pa pogledimo, kako je v tem oziru z našimi »velečastnimi« gosposdi.

Med prve človeške pravice spada pač ta, da se sme vsak polnoletni človek svobodno oženiti, oziroma omožiti. To je ena najfundamentálnjših pravic vsakega človeka, ki se je načeloma vedno priznavala. Bili so časi, ko so morali ljudje dobiti oblastveno dovoljenje za ženitev, ko je bila torej ta pravica omejena, ali dovoljenje se je odrekalo samo ljudem, ki niso bili v stanu preživeti rodovine ali so bili na tako slabem glasu, da iz javnih ozirov ni bilo želeli, da se oženijo.

Danes se lahko najbolj zavržen človek oženi, samo duhovnik ne. Da mu to brani cerkev, je za nas postranska stvar, kajti čim kdo iz cerkve izstopi, ga brigajo njene zapovedi toliko kakor lanskega sneg. A brani mu to tudi država po občem državljskem zakonu. Duhovnik je

človek, ki se po državni postavi ne sme oženiti, tudi če bi mu to cerkev dovolila, in ne sme se oženiti, tudi če izstopi iz cerkve in preneha biti duhovnik. Pravica, katere je deležna vsaka baraba in vsaka vlačuga, ta pravica je duhovniku po postavi vzeta za vse življenje. V tem oziru stoji duhovnik pod barabo in vlačugo.

Ena prvih državljskih in človeških pravic je dalje ta, da sme vsak človek dobiti imetje in da sme z njim po svoji smrti svobodno razpolagati s to edino omejitvijo, da ne sme svojih otrok popolnoma prezreti. Tudi to velja za vse ljudi, tudi za barabe in vlačuge in celo za kaznjence, samo ne za en del katoliške duhovščine, namreč za menihe in za nune.

Čim postane kdo menih ali nuna, ne more več pridobivati imetja in tudi s svojim imetjem ne more razpolagati. Resimo, da je kak vdovec vstopil v samostan in kot menih poddedoval kako premoženje. Ta menih ne sme tega premoženja nikomur drugemu zapustiti kakor svojemu redu, celo svojim zakonskim otrokom ne sme ničesar zapustiti.

Duhovniki so dalje izključeni od pravice do varuštva. Duhovnik ne

more postati ne kurator, ne porotnik, kakor ne morejo to postati blazni ljudje in ljudje, ki so po kazenskem zakonu postali brezčastni, da, še danes je veljaven, četudi oblastveno preziran dvorni dekret pobožne cesarice Marije Terezije z dne 4. septembra 1771., ki določa, da so neveljavni testamenti, ako so bili duhovniki za priče.

Ta omejena pravna zmožnost, ta prava sposobnost katoliške duhovščine je res gorostasna. Najzaničljivejši ljudje so deležni večjih javnih, državljskih in človeških pravic, kakor duhovniki. Omejile pa so se duhovnikom pravice na željo in na vpliv cerkve. Cerkev želi tako omejenost, da bi imela večjo oblast nad duhovniki in res so danes katoliški duhovniki sužnji svoje cerkve, ker so ji dolžni brezpogojno pokornost.

Videli smo torej, da katoliški duhovniki niso deležni niti vseh tistih pravic, kakor vsak navaden spodoben in častivreden človek, da, niti tistih, ki jih uživajo celo brezčastni ljudje. Kako se morejo torej imenovati »velečastne«.

Dr. R.

Brat Justin.

(Iz dnevnika samostanskega novica Priobčil Bistričan.)

(Daje.)

Dne 4. januarja.

Snoči sem bil pri Albini. Dekle se mi je vse izpovedalo. Njena spoved je enaka oni patra Vigilija v vsem, kar se tiče nje. Albini sem obljubil, da v par dneh sledem samostansko obleko in postanem prost človek.

»Potem greš v svoj kraj?« me je vprašalo dekle tužnim glasom.

»Študirat pojdem, da skončam študije, potem pa pridem po tebe in te popeljem pred oltar,« sem odvrnil in jo stisnil k sebi.

»Če ne boš pozabil name?« je dejala in se mi odmaknila.

»Ne sodi me tako hudo!«

»Meni bi ne bilo več živeti,« je rekla, naslonivši se mi na prsi, »ti ne veš, kako težko mi je, ko te ne vidim toliko dni. Dokler nisem občutila ljubezni, nisem vedela, da je to čustvo tako mogočno. Za te bi dala vse, dušo, življenje, zato te prosim, ne daj, da bi me moje nade go-ljufale. Morda sem ti s takimi besedami nadležna, a pomagati si ne morem, ljubezen do tebe me je prevzela vso, da le zate živim.«

nih obrtih in o tem, naj bi se obrtne določbe zakona o pijančevanju tudi sprejele v obrtni zakon.

Kriza na Ogrskem.

Budapešta 29. avgusta. Bivši finančni minister Lukacs je imel včeraj dalje posvetovanje z ministrskim predsednikom Fejervaryjem. Nekemu časnika je bil izpovedal, da njegova avdijska pričaesarju v Ištu ni imela nič opraviti neposredno s krizo, Cesar je le želel slišati njegovo mnenje glede odločenih davkov na Ogrskem. Po njegovem mnenju je položaj zelo resen. Dejstvo, da se davki ne plačujejo, bo neizmerno škodovalo finančnemu položaju. Državlani se odvažajo plačevanju davkov, kar se bo pozneje občutilo še desetletje.

Položaj v Macedoniji.

Carigrad, 29. avgusta. Grške čete so začele poševnati nova grozodjstva. Kakih 100 mož broječa grška četa je napadla bolgarsko vas Klodoral. Četoso vodili možje oblečeni v turške častnike. Pozvali so vse vaščane skupaj ter jih vprašali, ako hočejo prestopiti k patrijarhatu. Ker so se vaščani uprli, so začeli vetaši na povelje med nje streljati. Ubitih je obležalo 16 Bolgarov, še več pa je bilo ranjenih.

Položaj na Ruskem.

Petrograd 29. avgusta. Pobjedonoscev je danes poklican v carski dvor, kar pomeni za politične reforme najbrže neprijetna presenečenja.

Varšava 29. avgusta. Generalni gubernator je prepovedal kongres zdravnikov dasi je prišlo že več zdravnikov iz daljnih krajev.

Vojno stanje nad Varšavo in okrajem ni bilo proglašeno zaradi delavskih štrajkov, temuž zaradi vojaških puntov v Bjelanu.

Berolin 29. avgusta. Iz Varšave se poroča, da je vojno sodišče obsodilo tajno 46 delavskih agitatorjev revolucionarne propagande na smrt ter so bili še isti dan na dvorišču vojašnice ustreljeni.

V Dombrovi so se uprli vojaki ter niso hoteli iti nad štrajkujoče delavce.

Tajna pogodba med Japonsko in Kitajsko.

London 29. avgusta. Zvedelo se je, da se je med Japonsko in Kitajsko še pred pričetkom rusko-japonske vojne sklenila tajna pogodba, da Japonska vrne Kitajski tri mandžurske provincije, zato pa plača Kitajska Japonski del vojnih stroškov ki bi jih ne mogla dobiti Japonska od Rusije, ako tudi zmaga. Zato je umevno, da Japonska sedaj popušča glede vojne odškodnine.

In prisegal sem čisti devici čisto ljubezen s sveto prisego in zastavljal svoje zveličanje, če se izneverim.

Dne 8. januarja.

Danes zjutraj smo imeli črno mašo za rajnega patra Vigilijsa. Zopet sem bil jaz za subdijakona. Bil sem pa med celo mašo tako čudno zmešan, da sem marsikako nerodnost napravil, katere bi mi pater magister ne odpustil, če bi vedel zanjo.

Po maši, pri kateri je bila vsa samostanska družina, gremo novici v noviciat. Pater magister je bil resnega obraza danes kakor še nikdar. Menil sem, da iz žalosti za umrlim patrom Vigilijsom. A sem se motil.

Osorno pokliče mene in brata Viljema v svojo sobo.

»Podpišita prejemne liste,« reče, »a povem vama, da si prav nič dobrega ne mislim o vama, ker taka pisma dobivata. Zapišita si, da to ne ostane brez nasledkov!«

Menda je mislil na črni fižol!

Vsebinska najin pisem je bila kaj razveseljiva: brat Viljem je dobil petak in jaz tudi. Vendar so Viljemu starši pisali, naj ne hodi ven (pisal

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 30. avgusta.

— **Osebnostne vesti.** Okrajni glavar v Kamniku dr. Henrik pl. Cron je imenovan deželni svetnik svetnikom pri deželni vladi na Kranjskem. — Deželni svetnik svetnik Gotfried Friedrich v Ljubljani, vodja tukajšnjega okrajnega glavarstva pa stopi v pokoj in mu je podeljen red železne krone III. razreda.

— **Za žrtve svojega prepričanja** se izdaja dobrepoljski učitelj Jaklič in popisuje v primernih preledkih na dolgo in na široko, kako se ga »preganja« in »satira« in kaznuje. Može si domišljati, da sme početi kar hoče, ker je klerikalec in da mu morajo šolske oblasti prav zaradi njegovega klerikalstva vse spregledati. Notorična resnica je, da je Jaklič nad vse zanikarn učitelj, ki opravlja svojo službo skrajno malomarno, povrh ima pa še na sebi vse polno drugih grehov. Vsak liberalni učitelj, ki bi imel na vesti le deseti del tega, kar ima Jaklič, bi bil že kdo ve kolikrat kazenskim potom premeščen, če ne že obslužen, samo s Jakličem se postopa tako milo kakor s nikomer drugim, samo njemu se vedno prizanaša. In pri tem ima mož še pogum se pritoževati, da se ga »preganja«, dočim se ga v resnici nedopustno favorizuje.

— **Na adresu deželnega šolskega sveta kranjskega.** V nekem poglavju šolskih postav beremo, da se smejo za poučevanje dečkov jemati ženske učne moči le za prva štiri leta. — Vprašamo sedaj prav ponižno, kdo bo pa poučeval dečke zadnjih dveh let in v ponavljalni šoli, tam gori na Koprivniku in drugih enorazrednicah, kjer so nastavljene protipostavno revnice-učiteljice kot voditeljice? — Znanosti pošlje »Slovenec« tem ubožicam v pomoč onega dosluženega »kaprola«, ki ga je ponujal pred nekaj dnevi kot pomožnega učitelja. Če bi ne imel v šoli dovolj posla, bi nastopil lahko tudi kot pomožni fajmošter ali kaplan. Da bi imel v cerkvi gotovo boljše uspehe kakor v šoli med razposajeno mladino, mu jamči že sveti duh; če ne drugi, pa vsaj dr. Susteršičev. Bodoča deželna konferenca, ki bo omlatila lepo kopico prazne slame, naj bi pobarala tudi višje oblasti, po kateri postavi smejo in morejo poučevati učiteljice po enorazrednicah v vseh letnikih in celo v ponavljalni šoli; u večrazrednicah pa tega ne morejo in ne smejo, in to le na onih, kjer je nastavljen tudi nadučitelj. — Kropa in še nekatere šole so tu izvzete! Ali hodijo v teh šolah otroci le po štiri leta v šolo in potem so prosti? Kje je enaka pravica za vse? — Polž, pokaži rogo!

— **Cesarska pesem** nekaj let sem pod vlado slavnega Bonaventura našim gospodom nič kaj ne diši.

Kakor hitro se začujejo s kora prvi akordi te krasne himne, jo odkurijo ispred oltarja, kakor bi jim potisnil tlečo gobo pod rep. To navado je upeljal na Notranjskem cerkniški dekan, a sedaj ga ponesemajo njegovi bratje v Kristusu še skoro po vsej deželi. V šoli se vbija otrokom v nedolžna sra ljubezen, spoštovanje in vdanost do vladarja, v cerkvi pa se s takim demonstrativnim nastopanjem podere vse to, kar se je s velikim trudom sezidalo v šoli.

— **Prijatelji trgovcev.** Iz trgovskih krogov se nam piše: »Slovenec« se sadnji čas močno laska nam trgovcem, pa tako, kakor hudoben pes, ki se časih priplasi prav plevelno do tujca in mu liže roko, drugič pa ga zavratno napade. Toda slovenski trgovci še poznamo take pse in njim podobne klerikale. Živo nam je v spominu, kako so nas duhovniki preganjali in nas skušali uničiti in kako nas je »Slovenec« proglašal za uši in največje oderuhe. Živo se tudi spominjamo, koliko našim tovarišem so duhovniki in klerikalni listi uničili eksistenco in jih spravili ob kruh in na beraško palico. In zato nas to laskanje ne bo premotilo in ne bo ublažilo našega sovraštva in sanjevanja do popov.

— **Tržaški Slovenci in tržaške nemške državne šole.** Vzpriči bližajočega se novega šolskega leta piše »Edinost« pod gorjenim naslovom o krivicah, ki se gode tržaškim Slovincem z nemškimi državnimi šolami v Trstu in razvija pri tem sledeče misli: Slovenski šol v Trstu ni! Državno vzdrževanje nemških ljudskih šol v Trstu je nezakonito, ker bi morala za ljudske šole skrbeti občina oziroma dežela. Država pa postopa iz dvojnega smotra tako: prvič se s tem izogne kategoričnemu imperativu, da bi prisilila občino tudi na ustanovitev potrebnih slovenskih šol, drugič pa se da z nemškimi tržaškimi ljudskimi šolami vzdrževati in širiti vsaj umetno tržaško nemštvo, kar je naši vladi tako zelo vedno pri sru. Pouk na teh nemških šolah je pa tudi popolnoma nepedagoški. Učitelj in učenec se ne razumeta in da učenec vsaj nekoliko uspeva v predmetih, dovoljeno je uradno, da ga sme učitelj doma poučevati proti primerni odškodnini. Ker se uči na teh šolah le nemščina, se zanemarjajo vsled neznanja učnega jezika drugi predmeti. Tako padajo tržaške nemške ljudske šole na nivo golih pripravnic za srednje šole, ki so zopet nemške. Uspehi takih šol morajo biti jasni vsakomur: le izredni talenti se vzdržujejo, slabšeji učenci pa propadajo drug za drugim ali pa se le s silo vzdržujejo z dragimi korepetitorji. Če se še pomisli, da se v nemških šolah vcepi otrokom strogo nemški nacionalni duh, so s tem velike hibe teh šol označene. Slovenci v Trstu in okolici morajo z vso silo delati na to, da dobe slovenskih šol, zaježenih jim po zakonu.

mine dvanajst ur, sem jaz prost človek in ne hlapec hlapec!

Po teh besedah je odšel k patru gvardijanu in mu nasnil svoj odhod. Pater gvardijan se je zasudil nad takim govorjenjem. Sam navadno nihče ne zapušča samostana.

»Alston, zakaj pa odidete?« ga je vprašal.

»Ker mi ni všeč,« je bil kratak odgovor.

»Alston, zakaj vam pa ni všeč?« je vprašal predstojnik dalje.

»Ker človek ni prost, ker je servus servorum, kakor pravite sami, hlapčevati pa jaz nisem vajen. Dobljate brivca, da mi vsame tonsuro!«

»Pa bi vendar ostali!« ga je milo prosil.

»Ne. Brivca želim!«

»Precej, precej!« je odvrnil pater gvardijan videč, da je vsaka prošnja zastonj in odroč.

Brat Viljem skoni vrata ven, jaz pa noter. Potrkam svede, nakar se mi s »Ave« oglasi, stôpim v sobo, rečem »Benedicite!«, poljubim pas in poklekem na eno koleno. Tako je sploh navada. (Dolje prih.)

— **Poštna vest.** Poštni ekspedijent v Podredu Josip Kunej je v isti lastnosti prestavljen k na novo ustanovljenemu poštnemu uradu Trbovlje 2.

— **Strokovni nadzornik za risalni pouk** na srednjih šolah in učiteljskih g. Herman Lukacs je potrjen v tej lastnosti za prihodnje šolsko leto.

— **Slava Prešernu.** Šolsko vodstvo v Borovnici je naročilo 100 izvodov omenjene knjige, istotako so naročili razni rodoljubi po več izvodov, da razvesele ž njimi mladino. Naročati je knjigo pri »Društvu slovenskih književnikov in časnika« v Ljubljani, kamor je tudi pošiljati denar. Prejemniki pa se lahko poslužijo tudi čekov, ki jih prilaga pošiljatelj knjigovez I. Bonač. Na drobno pa se lahko kupujejo knjige tudi pri knjigotiski L. Schwentnerju in »Narodni tiskarni«.

— **Ljubljanski »Sokol«** prisostvuje slavnosti odkritja Prešernovega spomenika korporativno z zastavo. Ker je želeli velike udeležbe tudi od strani sokolskih društev, pozivljamo slov. sokolska društva, da se udeležijo korporativno ali vsaj po deputaciji velepomembne slavnosti. Odboj Ljublj. »Sokola«.

— **Odkritja Prešernovega spomenika** se udeležijo nadalje: narodna šitalnica v Sp. šk. korporativno z zastavo in družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

— **Učiteljski dobrotniki.** »Društvo za zgradbo učiteljskega konvikta v Ljubljani« so darovali: županstvo na Koroški Beli 100 K; županstvo na Bledu 50 K; županstvo v Petrovčah na Sp. Štajerskem, 5 K; hrvaško učiteljsko omizje pri banketu »Zaveze« v Pulju, 21 K; gosp. Karel Januš, zlatar v Ljubljani, 10 kron. Občinski zastop mesta Metlike na Dolenjskem je dovolil v zadnji seji »Učiteljskemu konviktu« 200 kron podpore ter tako postal njega pokrovitelj. Denar izroči v štirih letih po 50 kron. Na ta način vplačevanja je postal pokrovitelj »Učit. konvikta« — kar smo že poročali — tudi občinski zastop v Tolmini na Gorškem. G. Dragotin Hribar, založnik šol. tiskovin v Ljubljani, 20 K. Živeli učiteljski dobrotniki in nasledniki! Bog plati!

— **Učiteljski koncert.** »Društvo za zgradbo učiteljskega konvikta v Ljubljani« priredi dne 9. septembra t. j. na predvečer Prešernove slavnosti, koncert na vrtu hotela »Ilirija«. Sodelovalo bo pri tem koncertu 150 učiteljev in učiteljev. Čisti dohodek je namenjen zgradbi učiteljskega konvikta. Koncert je bil dolocen prvotno na dan 6. septembra, a se je prestavil zaradi Prešernove slavnosti, ki se je želi gotovo mnogo učiteljsva udeležiti, na dan 9. septembra. Vzpored koncerta bomo objavili pravočasno.

— **Razstava učil na šent-jakobski dekliški šoli** se bo otvorila v četrtek, dne 31. avgusta, ob polu 11. dopoldne. Vstop bo dovoljen vsakomur brezplačno in sicer vsak dan od 1/9. do 1/12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne. Razstava bo otvorena do 10. septembra. Opozarjamo ljubljansko občinstvo in rodoljube z dežele na to razstavo, ki bo zelo zanimiva ter bo pokazala, kako resno se trudi učiteljsvo za napredek in povzdigo ljudskega šolstva. Katalog razstavljenih predmetov se bode dobival v razstavnem poslopiju.

— **Nepopolnoljivi potresni vznemirjalec v Ljubljani** je te dni zopet poslal v svet vest o močnem potresu — neke v daljavi. Poročilo je tako zvijačno zasukan, da se beseda »Fernbeben« v stavku kar izgubi. Morda hoče močnejši s potresne opazovalnice klubovati opetovanim našim pozivom, naj ne vznemirja javnosti s potresi, ki so kje v Indiji ali Avstraliji. Obžalujemo pa, da se tudi hrvaški listi dajo ujeti ter prinašajo te abotne vesti (Agramer Tagblatt, »Daevni liste«).

— **Tiskovna pravda** v zav. g. Julija Novaka proti Antonu Kristanu se vrši dne 2. kimavca t. l. pred tukajšnjim porotnim sodiščem.

— **Prostovoljno gasilno društvo v Mostah** priredi v nedeljo dne 3. septembra t. l. v gostilni g. Frana Zakotnika v Mostah vrtno veselje v prid gasilnega orodja s sodelovanjem slavne tovarniške godbe iz Vevč. Spored: Koncert godbe, šaljiva pošta, sredolov, koriantoli-korso, umetni oženj, vrtljak, strelščice. Začetek ob 8. uri popoldne. Vstopnina 20 vin. Častiti sodelujoči člani so vstopnine prosti. Ker je čisti dohodek namenjen v poplačilo dolga, se preplačila hvalno sprejemajo. V slučaju neugodnega vremena se vrši veselica dne 17. septembra t. l.

— **Muhe love.** Piše se nam: Požar pri predstavi »Rokovnjačev«

v Domžalah je drastičen dokaz, zakaj se in za kaj se ne brigajo naše javne oblasti. Z največjo pozornostjo in obširnim udovanjem vredno vztrajnostjo se šele danes zasleduje slovenske »živio« grešnike. Da naše lokalne oblasti s tem zasledovanjem kotrafrankfurta, jev muhe love, je to za časa mušje nadležne hvalavredno in ker so to prenesli Domžaleci vsi muhasti, tudi deloma umljivo. To pa je tudi prva in sedaja njihova skrb in za vse drugo so slepi kot sova pri belem dnevu. Naj pa je ta skrb še tako hvalavredna vsemenski namen, se mora odločno grajati in obsojati brezbriznost javnih organov glede varnostnih odredb pri nedeljskih gledaliških predstavah v Domžalah. Pole sloj, kjer se je vršila predstava je občirna lesena stavba, krita pa s opeko, opažena pa na vseh štirih straneh z deskami. Prostor, ki sprejme nad tristo ljudi, ima samo en izhod. Očej je prenapolnjen z gledališko opravo, med katero se nahaja kakih petnajst občirnih papirnatih kulis z lesenim ogrodjem. Pri roki ni tudi daleč naokrog nobena vode. Ugledni gospod župan in slavna orožniška postaja ni opazila niti najmanjše nevarnosti za gledalce in igralce. Pretežni del obiskovalcev pri slinhih prireditvah tvori neznana deca in boječi ženski spol, katero dejstvo nevarnost vedno poveča. Ta brezbriznost domžalskih oblasti pa je umevna. Kdo bi pa potem pri večernih vlakih na postaji z jastrebicami očej — muhe love? Kako nežno se skrbi za tirolski »Herrenvolke« in kako vzdrhti vse od okrajnega glavarja do zadnjega žandara pri najtišjem »živio« vzdihljaju, varnost stotin domačinov pa jim je deveta briga. Prirediteljev ne zadene krivda, ker se taka nesreča povsod lahko pripeti. Neodpustna pa je krivda, katero je v svrži malomarnosti zagrešil gosp. župan in slavna orožniška postaja, ki bi bila odredila lahko vse potrebno.

— **Ženskinin moška podružnica v Ribnici** priredila na krosni družbe sv. Cirila in Metoda v nedeljo dne 3. septembra t. l. ob polu 3. uri popoldne na Strelišču ljudsko veselico. V šotorih se bo prodajalo po navadnih cenah izborna mrzlo pivo v sodčkih, pristna vina, različne jedstvine in pecivo, smotke, razglednice, šopki, gorka kava, kakor tudi sveže gorke klobasice. Koriantoli, serpentine. Godba! Streljanje na bobitke! Petje! Vrtljak! Zrakoplov, visok 30 m, obsežen 64 m, ki se izpusti ob 5. uri popoldne v zrak. Na večer bo prostor razsvetljen z acetilenskim inšmi. Umetalni ogenj in zračni smaji, bombe. V slučaju neugodnega vremena se vrši veselica v pokritih prostorih. Posebna vabila se ne razpošiljajo. Vstop prost. K najobilnejši udeležbi vsbi združeni odbor.

— **Delavsko bralno društvo v Idriji** je priredilo v soboto zvečer v gostilniških prostorih gospe Josipine Deželove svojim članom zabaven večer, ki se je prav dobro obnesel. K uspehu večera je največ pripomogel dijaški orkester in pevski zbor »Struna«.

— **Dijaški orkester in pevski zbor »Struna«** v Idriji priredita v soboto dne 2. kimavca v veliki dvorani »Narodne šitalnice« v Idriji koncert s plesom.

— **Nesreča ali umor.** V torek 29. t. m. dopoldne so našli v strugi potoka Nikave blizu Idrije mrtvega znanega lesnega trgovca le. Osvald, vulgo Balantovega Janeza, posestnika iz Gorenjega Logatca št. 60. Nesreča se mu je pripetila na povratku z Vojskega, kjer je prejšnje dni nakupaval les. Ker se je našel pri njem le žepna ura, ročni venci in nekaj drugih stvari, ne pa tudi denarnega mošnjička in usnjate denarnice, ki se je preje pri njem opazila in da je imel več ran na glavi, ki prihajajo od zaboda, se sumniči na gotovostjo, da je Osvald žrtve roparskega napada. Truplo pokojnega se je preneslo v mrtvašnico na idrijskem pokopališču.

— **Izlet kranjskih kmetovalcev v prijazni žalec** v proučevanje hmeljarstva Savinjske doline na Štajerskem se je v ponedeljek 28. t. m. izvršil v vsestransko zadovoljnost. Udeležilo se ga je nad 100 prijateljev naprednega kmetijstva pod vodstvom mlekarškega nadzornika g. Legvarta. V žalec dospelše iz letnike je na kolodvoru pričakoval odnotni za hmeljarstvo velezaslužni gosp. nadučitelj Petriček. Peljal jih je v lepo hmeljarjo ondotnega hmeljarskega društva, ki je postavljena koj ob železnični postaji. Tu je pričakoval iz letnike velebenjen predsednik tega društva g. Roblek. Po kratkem predstavljenem pozdravu so si izletniki ogledali do praktično stavbo in se vselili lepega reda in snage v vseh prostorih. Nato so izletniki šli zajtrkovat v štiri za to določene gostilne. Ob 9. uri so se zbrali potem na glav

nem trgu, odkoder jih je peljal gosp. nadučitelj Petriček v vzorne hmelj-
nike g. Robleka. Tu jim je v
poljudni in lepi besedi razlagal razvoj
hmeljeve rasti od pravega začetka
do sadu. Izletniki so se živo zanimali
za vse podrobnosti in zato stali dokaj
prasa g. predavatelju, na katere jim
je ta prav poučno in jasno odgovorjal.
Obenem so videli tudi obdobjanje
hmelja. Krasna slika! V ozadju temno-
zelene hmelj na 7 m visokih drogovih
pred njim pa 20-30 obtrgalcev (veči-
noma žensk) v pisanih oblekah, ki se
žurijo pri svojem delu in nič ne go-
vorijo, ker so plačani od — litra!
— Potem je g. Roblek preprijazno
razkazoval svoje po najnovejšem zis-
temu (katerega niti Nemci ob Renu ne
dosežejo) jako praktično urejene sušil-
nice za hmelj, katere so izletniki ogle-
dali z začudenjem in posebnim zani-
manjem. Ogledali so si še nekaj večjih
in manjših sušilnic po Zalecu. Posebno
so jim ugajale praktične sušilnice po
sistemu g. Jos. Lorberja. Končno
so pa še videli posuševalni hmeljnik
ob hmeljarni g. Senice, v katerem
hmeljarsko društvo preskuša 11 vrst
hmelja. Opoludne so se razdelili po
omenjenih štirih gostilnah k obedu,
kjer so jim dobro in ceno postregli. V
prijateljskem pogovoru je kmalu prišla
ura dve. Tedaj so si nekateri šli ogle-
dat prijazni Zalec in okolico, zopet
drugi pa so pohiteli pol ure daleč k g.
Čezvoniku, da so videli njegovo
imenitno sušilnico, ki sicer ni osnovana
po najnovejšem sistemu, a je vendar
impozantna (10 peči) in zanimiva in pa
njegovo žrebčarijo, kjer je bilo
videti nad 30 deloma prav krasnih
črebecev pincavkega plemena a —
savinjske reje. To je bilo res veliko
bitka v razmerno kratkem času!
— Eno uro pred odhodom vlaka so se
zbrali izletniki v kolodvorski restavraciji,
da so se skupno malo pomenili o
doživljajih tega lepega izleta. Pridružilo
se jim je lepo število domačinov. Med
njimi moramo posebno omeniti g. no-
tarija Kolčka iz Šoštanj, ki je
pripeljal s sabo kar celo godbo na
pihala. Z dobrih igranjem domačih
komadov si je ta godba mahoma pri-
dobila simpatije izletnikov. Med posa-
sameznimi točkami so se izrekle tudi
nekatero prav primerne napitnice, ki so
bile gromovito aklamirane. Posebno naj
omenimo napitnico v zahvalo za pri-
jeten sprejem in temeljit pouk g. nad-
učitelju Petričku. Iz nad sto grl je
zaoril navdušen in krepak „živjo!“
temu velezaslužnemu strokovnjaku v
hmeljarstvu. Saj je to tudi resnično
zaslužil! Le prehitro je potekel čas v
prijateljskem razgovoru in došla ura
odhoda. Ob zvokih vrle šoštanske
godbe so se izletniki podali na bližnji
kolodvor. Godba je še igrala par ko-
madov in od zvokih naše himne „Na-
prej zastava slave“ se je začel pomi-
kati vlak proti Celju in stoteri „Ži-
vijo!“ in „na veselo svidenje!“ je
odmeval po prelepi Savinjski do-
lini! — To je bil res krasen dan
prijateljev umnega gospodarstva! Bog
daj, da bi obrodil tudi obilo sadu!

— **Na postaji v Laškem**
trgu še vedno ne znajo slo-
venski! Na postaji v Laškem trgu
se močje slučaj, da se na sloven-
sko zahtevanje ne dobi voznega
listka. Pred kratkim je bil odličen
gospod iz Ljubljane v tem kraju in
je povsod govoril slovensko. Nikjer
ni našel nobene zapreke. Ko je pa
prišel na kolodvor in zahteval po
slovensko vozni listek, ga je uradnik
zajprej strupeno pogledal, potem pa
nikro odgovoril, da ga ne razume.
Ko je pa neki pri blagajni stojiči
gospod popolnoma primerno kritiziral
uradnika, je ta postal robat, začel
arčati, da je razžaljen in zahteval
od dotičnega gospoda, da se mu pred-
stavi. Poučili so ga, da je pač na
rada, da se razžaljeni prvi predstavi,
kjer se je seveda fini uradnik po-
uhnil in izginil. Južna železnica bi
morala vendar vedeti, da je postaja
Laški trg na slovenskih tleh, kjer se
mora nastaviti slovenske zmožnega
uradnika, če noče, da se bodo na
tej postaji delile zaščitnice in napo-
redovali dvojezi, mesto da bi se pro-
stajali vozni listki.

— **Izpod Mihalekovega**
trila. Stojak me zanesel v mari-
norsko stolno cerkev. Pridem do
tehlenih vrat; kar se mi zasveti
ovsem čuden napis: „Es wird
sucht, nicht auf den Fasseboden
auszuspuken“ in pod tem: „V cer-
kvi na tla pljuvati je prepove-
nato!“ Ali je tedaj Slovenec po
svojenju teh meročajnih klerikalno-
televanih popov toli neolkan, da
se mu mora prepovedati, da
se Nemea vladno prosi?! In
ezen tega — kdo podpira vašo cer-
kev, kdo vam nosi dan na dan ka-
tala v vaše „hranilnice“?! Morda
tudi par nemških zarjavelih devic,
ki jih čara gospoda Mihaleka angel-
ko — sveti obraz?! Da vam odtegne
bogo slovensko ljudstvo, koje ste si
prepli v svoje mreže, svojo podporo,
potem, pane Miha, greš lahko ti,
tudi podrepani in vse vaše kuha-

rice v žirni svet ter se produširato
kot umetniki v gladovanju!!

— **Morilec Benjamin Det-
telo** Martin Rak, delavec iz Za-
gorja, je bil včeraj oddan tukajšnjemu
deželnemu sodišču. Najdeni cepin,
stopnice na lieu mesta, ki se popolno
strinja z njegovim obuvalom, kakor
krvavi sled na črevljih prišajo, da je
on pravi storilec.

— **Sneg je zapadel** po vseh
višjih gorah na Korostem, vsled česar
se je temperatura v kratkem izredno
znižala.

— **Gad je plčil** v nogo 16letno
Angelo Guliš v Koprivi na Krasu,
ko je žela travo. Akoravno so takoj
rano izžgali, ji je noga tako otekla,
da so jo morali prepeljati v tržaško
bolnico.

— **Ženska zgorela.** V Go-
riei je zgorela 70letna Marija Cve-
trežnik, ko je bila sama doma. Cve-
trežnik je pred kratkim zadela
mrtvovca na polovico života in naj-
brž se ji je svetilka zmuznila iz roke,
ko je bila namenjena spat ter se je
plamen prijel njene obleke.

— **Shod narodno radikal-
nega dijaštva v Trstu.** Čeških
gostov despe v Trst 50, in sicer 30
dijakov in 20 drugih. Med njimi so
odlični gospodje: vseučilišna profes-
sorja dr. Codounsky in dr. Stok-
klasa, ki sta prevzela protektorat
izleta čeških dijakov, in profesor
tehnike g. Hrasny. Od Hrvatov se
udeležijo shoda tudi žurnalisti Stje-
pan Radič, od Srbov pa redaktor
Vasa Caričević. — Čehi pridejo
v Ljubljano 2. septembra. Mestna
občina ljubljanska jim preskrbi brez-
plačna stanovanja. — Slovenski di-
jaki potujejo skupno s češkimi iz-
letniki 5. septembra zjutraj s poštanim
vlakom ob 4 h 55 min. iz Ljubljane
(iz Maribora ob 11 h 34 min., iz Celja
ob 1 h 50 min., iz Zidanega mesta
ob 2 h 56 min. po noč.) Kdor se
pelje s brzovlakom (odhod iz Mar-
ibora 2 h 47 min., iz Celja 4 h 14 min.,
iz Zid. mesta 4 h 48 min.) po noči,
iz Ljubljane 5 h 59 min.; pride v
Postojno ob 7 h 28 min. zjutraj. —
Zajutrek. Postojnska jama. — Zvi-
žana vstopnica (največ 1 K) Skupen
obed v „Narodnem hotelu“ a 72 h.
Odhod v Trst s poštanim vlakom ob
3 h 4 min. popoldne. Kdor ne re-
fektuje na Postojno, se naj pripelje
s tem poštanim vlakom naravnost v
Trst (odhod iz Maribora 8 h 15 min.,
Celja 10 h 15 min., Zid. mesta 11 h
8 min., Ljubljane 12 h 58 min.) kjer
kodo Tržačani na kolodvoru goste
oficijalno sprejeli. V „Narodnem
domu“ se porazdeli brezplačna sta-
novanja, katerih je na razpolago čez
150. Restavracija hotela „Balkana“ da
skupen obed in skupno večerjo po
izdatno znižanih cenah. Vožnja iz
Ljubljane semintja za poštni vlak
III. razred: 920 K. Pripravljalni od-
bor prosi, da se nujno prijavijo tudi
oni prisotniki shoda, ki ne reflektu-
jejo na brezplačna stanovanja, da se
jim more preskrbeti stanovanja po
hotelih, ki so sicer ta čas v Trstu
večinoma zasedeni.

— **Goljufen mesar.** Mesar
Juri Rumec je v Trstu pred ča-
som otvoril vinsko trgovino za ka-
tero je delal silno reklamo. Trgovina
mu je šla dobro, toda le malo časa.
Zato jo je Rumec zaprl in zginil.
Izkazalo se je, da je Rumec napravil
več tisočakov dolga in prodajal pod
ceno. Policija ga je naposled izale-
dila ter zaprla in ko je objubil, da
ne zapusti Trsta, ga spustila na pro-
sto. Opravit bo imel s sodiščem.

— **Iznajdba.** Kakor smo že
svoječasno poročali, sta Rihard Rot-
tenbacher in Ivan Haberle v Pulju
iznašla pripravo, s katero se pre-
preči trčenje dveh vlakov. Ta iz-
najdba je patentirana v Avstriji, na
Ogrskem, Švici, Francoskem, Nem-
šiji, Danskem, Angleškem in Luksem-
burškem.

— **Grozen umor.** Včeraj
smo poročali, da so v Polesniku pri
Zadru v Dalmaciji našli umorjeno
Ano Randigaj iz Gotovelj v Sa-
vinski dolini. Randigaj je živela kot
70letna starica pri ondnotnem župniku
Franu Tomaševiću in je bila
bližnja sorodnica njegove matere.
Imela je premoženja okoli 40.000 K.
Ko se je vrnil Tomašević v petek
zvečer domov, je našel starico mrtvo
ležati na tleh. Ogledala je kot bi se
sama ubila. Ko so naznanili vso sa-
devo oročnikom in je prišla sodna
komisija, so našli pod preprogami
sledove krvi, akoravno so bila tla
izmita. Zastori pri oknih so bili pre-
menjeni in je za njimi na sidu bilo
videti kaplje krvi. Zdravniki so kon-
statirali, da se je umor izvršil v pe-
tek zjutraj. Oročniki so aretovali
župnika in njegovega hlepa Kova-
čevića. Sodi se, da je dal župnik
ubiti Randigajev, da bi se polastil
njene premoženja, za kar je najel
hlepa. Da bi jo kdo drug ubil, ni
misliti, ker je bilo drugače v najlep-
šem redu po sobi. Mogoče je pa tudi,
da se izvršil zločin in maščevanja.
Župnik Tomašević ima namreč lju-

bavno razmerje z nekim lepim de-
kletom v Polesniku. Med to in Ran-
digajev je prišlo večkrat do prepisa
in je Randigajeva silila župnika, naj
zopusti Polesnik in se preseli v
Zadur, kar je župnik skoraj že pri-
volil. Mogoče je torej tudi, da je
župnikova ljubica ali sama ali po
kom drugemu ubila staro sovražnico.
Zločin obuja veliko zanimanje in se
pričakuje velikih odkritij. Pop Toma-
šević je iz Zadra doma in italijans.

— **Prijeta ciganska tolpa.**
Na Hrvaškem v Kosaču so prijeli ci-
gansko tolpo 25 oseb, ki so v vaseh
Nova Lipa in Stara Lipa pri Črnomlju
izvršili več drznih vlomov in pokradli
denar, jestvine, vino, žganje itd. Vsi
cigani so iz varaždinskega okraja. Pri
njih so našli še skoraj vse pokradene
reči ter razne priprave za vlome.

— **Vlastelinstvo Kutjevo.**
Pod tem naslovom je izšla „Dio-
niška tiskarna“ v Zagrebu lično bro-
šura, ki opisuje rezultate kmetoval-
cev in njihovega mnogoletnega mu-
nega dela na gospodarstvenem polu v
Kutjevu v požeški dolini v Slavoniji.
Knjižica ima namen probuditi inter-
es širšega občinstva za gospodarski
napredek iz ga spodbuditi, da sledi
kmetovalcem v Kutjevu. Brošura se
peča s gospodarstvom, lesom, sadjar-
stvom, vinogradništvom in kletar-
stvom. Temu sledi opis posejanih ob-
jektov Kutjeva. Knjigo krasno mnogo
nakresov, ki razjasnjuje vsebino.
Kmetovalcem, ki jim je mar umno
gospodarstvo in ki so smožni hr-
vatskega jezika, bo knjiga prav do-
brodošla.

— **Kinematografika pred-
stava** gosp. Johna Rolanda Mühl-
hausa v areni „Narodnega doma“ je
bila sinoči kljub slabemu vremenu do-
bro obiskana. Predstava je splošno
ugajala in so slike res vredne, da se
jih ogleda. Predstave se vrše še nekaj
dni, vslej ob 8. uri zvečer.

— **Mestna kopel.** Od dne
21. julija do dne 20. avgusta t. l. se
je oddalo v mestni kopeli vsega
skupaj 3121 kopeli, in sicer za moške
2221 (pranih 1621, kadnih 600), za
ženske 900 (pranih 130, kadnih 770).

— **V Hanoverju** je zaprt znani
ljubljski tat in potepuh Ivan Černe,
ki je trdil, da je njegovo pravo ime
Niko Požarevac. V bilježniku pa je imel
neke zaznamke, iz katerih se je do-
gnalo, da je navedenec naš rojak. Med
zapiske je tudi grožnja, da se bo de
usmrtil, ker je bil v blaznici in ker ga
sumijo, da je izvršil v Ameriki zločin
umora. Svojo grožnjo bi bil pa faktično
kmalu izpeljal. Ko je bil sam v celici,
si je prizadel z nožem take rane, da
so ga morali oddati v bolnišnico. Černe
je bil l. 1902 v Patrasu aretovan radi
nekega tepeža pod imenom Peter Ha-
san, a ko se je dognalo kdo je, ga je
avstrijski konzulat dal privedi v Trst,
odkoder ga je policija poslala v Ljub-
ljano, da je prestal radi hudodelstva
tativne 13 mesečno ječo. Po prestani
kazni je zapustil zopet svojo domovino
in prišel zopet srečno v hanoverske
ječe. Černe je navihani vlomitelj in je
bil že 11krat kaznovan radi raznih
zločinov. Sedaj je mislil iti poskušat
svojo srečo v Ameriko, toda žilica mu
ni dala, da bi vsaj med potom mogel
živeti, kakor žive drugi naši rojaki, ki
si iščejo po tujini boljše obstanke.

— **Denar v črevljih** je no-
sil neki berač, ki je dne 25. t. m. na
Viču nenađoma umrl. Ko so njegovo
truplo prenesli v mrtvašnico in je
tam preiskali, so našli v črevljih pod
slamnatu podlago 300 K denarja v
zlatu, katerega dobe njegovi sorod-
niki, ako jih bodo poizvedeli.

— **Prstane poneveril.** Dne
24. t. m. je prišel slikarski pomočnik
A. P. k slatarju g. Ignaciju Radošu
na Kongresnem trgu št. 6 ter vzel
pri tem pet zlatih prstanov. Češ, da
jih bo prodal nekemu svojemu
prijatelju in potem prinesel zanje
denar. Ko je Perko te prstane prodal,
je prišel zopet po druge, a mu jih
Radoševa žena ni dala. Pozneje je
pa poslal 4 K za vseh pet prstanov,
ki so bili vredni 30 K.

— **S posebnim vlakom** so
se danes ob 12. uri ponoči peljali iz
Trsta na Dunaj učiteljski pripravniki.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj
se je odpeljalo s južnega kolodvora
v Ameriko 55 Slovencev in 18 Hr-
vatov, nazaj je pa prišlo 40 Hrvatov.
10 Kočevarjev je šlo na Dunaj, 8
Rumunsev v Hrušico, iz Bohinja je
pa prišlo 150 Masedoncev in 12 Hr-
vatov.

— **Izgubljene in najdene**
reči. Neka dama je izgubila zlato
broško v podobi podkve, vredno 40 K.
— Šivilja Antonija Riharjeva je iz-
gubila denarnico s malo vsoto de-
narja. — G. Fran grof Liechtenberg
je izgubil bankovec za 10 K. — Pri
vasi Zbure, občina Smarjeta na Do-
lenjskem se je našla lepa srebrna
deloma zlata žepna ure verižica.
Najbrže jo je izgubil kak kolesar.
Izgubitelj dobi omenjeno verižico v
grašdini Klevevku, kamor se naj
obrne.

— **Ljubljanska društvena**
godba priredi danes zvečer v hotelu
„Lloyd“ društveni koncert s sa-
šlane. Začetek ob 8. uri. Vstopnica
za šlane prosta, nečlani plačajo 40 vin.
— **Jutri zvečer je koncert** „Društvene
godbe“ v Šviciarici. Začetek ob
7. uri. Vstopnica prosta. V slučaju
neugodnega vremena se vrši koncert
v petek.

— **Hrvatske novice.** —
Dr. Mihalovich, o katerem se
je govorilo, da postane Strossmayer-
jev naslednik, je imenovan za izred-
nega profesorja pastoralne teologije
na zagrebškem vseučilišču ter vsled
tega odpade omenjena kombinacija.

— **V Varaždinu** je prišel
odvetnik dr. Dragutin Vrašun. —
Nov notarijat se ustanovi v Go-
spicu.

— **Slovenci v Ameriki.** —
Za pogorelece v Horjulu so na-
brali Slovenci v Ameriki (Waukegan)
400 K. — Strela je udarila v
Dollar Bayu v hišo Slovence Jos.
Šterbenca ter ga zadela, da naj-
brže ne okreva. — V Berbestonu pa
je strela na česti ubila Slovence Fr.
Zajca doma iz Sodražice. — V
rudniku je ubilo v Rock Springu
delavca Fr. Debeveca, doma iz
Buzljaka pri Čerknici. — V Chi-
sholmu pa se je ubil v rovu Mar-
tin Pritekel, doma iz St. Jurja
pri Grosupljem.

— **Razpis službe otroške**
vrtarice. Na otroškem vrtu
„Družbe sv. Cirila in Metoda“ v Ljub-
ljani na Savi pri Jesenih se raz-
pisuje služba druge otroške vrtarice.
Prejemki so: plača letnih 800 K in
prosto stanovanje. Ne kolekovane
prošnje naj se vpošljejo najdalje do
8. septembra 1905 pod naslovom
„Vodstvo družbe sv. Cirila in Me-
toda v Ljubljani“.

— **Najnovejše vesti.** —
Dva človeka usmrčena pri
poboju. V Ischlu je nastal v neki
restavraciji pretep, pri katerem je
sedlar Leopold Sattler iz Brežic
na Štajerskem zabodel dva pretopača,
da sta na mestu mrtva obležala.

— **Iz Prusije** so izgnali
pretekli mesec 30 oseb, med temi
13 Avstrijcev, ki so vsi iz Ga-
licije.

— **Na Dunaju** se je pripetil
na nekem tujcu iz pruske Šlesije
slučaj otrpnenja tilnika.

— **200.000 K škoda** je na-
pravil požar v vasi Temes-
Rekas na Ogrskem.

— **Strahljiva ljubavna drama.**
V Balassfalvi pri Temešvaru se je
kmečki fant Jos. Fabri zaljubil v lepo
hčerko bogatega soseda Molnarja.
Z dnje čase je opasil, da se vede
deklica neprav njemu hladno; ob-
enem pa je zvedel, da tajno ljubkuje
z drugim fantom. Da bi izvedel res-
nico, je prišel pretečeno nedeljo na
dom svoje ljubice. Ker je deklija
mati videla, da je Fabri hučo raz-
burjen, ga ni pustila v sobo. To je
njegovo ljubosumnost še podžigalo.
Potegnil je revolver ter ženo ustrelil.
Nato je zbežal na polje ter se ustrelil.
Ko se je hči vrnila od svoje prija-
teljice ter našla mater na dvorišču
ustreljeno, je skočila v vodnjak, iz
katerega so jo izveliki mrtvo.

Telefonska in brzojavna
poročila.

Mir med Rusijo in Japonsko.
Portsmouth 30. avgusta. Mi-
rovna konferenca je včeraj trajala
le malo časa. V imenu Japonske
je baron Komura naznanil Wit-
teju, da sprejme vse pogoje,
ki jih je določila Rusija v
svojem ultimatumu. Takoj
potem sta Witte in Komura spo-
ročila carju in mikadu, naj se
tako sklene premirje.

London 30. avgusta. Vsa
Amerika je sprejela vest, da je
sklenjen mir, z največjo ra-
dostjo.

Portsmouth 30. avgusta. Ru-
ski in japonski pooblaščenca so
danes sklenili, naj redigirata
besedilo mirovne pogodbe
profesor Martens in tajnik japo-
nskih pooblaščenec. Delo bo prav
hitro končano.

London 30. avgusta. Vite se
je izrekel napram različnim časn-
karjem takole: Mir je zagotov-
ljen. Sicer je še dognati nekaj
detajlov, ali pri teh ne bo težav.
Meni je na tem, da se mirovna
pogodba hitro podpiše, toda Ja-
ponci so počasni in zato preteče
še nekaj dni. Po mojem pre-
pričanju je sklenjeni mir
za Rusijo jako časten, ali
moji rojaki ne bodo vsi tega mne-
nja, dasi sodim, da bi ne bil
nihče drugi mogel doseči
ugodnejših pogojev. Zahtevi
glede vojnih stroškov in od-
kupnine za polovico Saha-
lina so se Japonci povsem od-
rekli. Japonska dobi le neznačno
odškodnino za prehranjenje ru-
skih vojakov. Roosevelt, Angleška
in Francija so z vsemi silami name
pritiskali, naj se prav glede teh
zahtev vdam, ali ostal sem trd
in tudi zmagal. Še predvčeraj-
šnjim je bil položaj naravnost obu-
pen, ali ko sem Takahiri dokazal,
da ruski kredit v Parizu, v Berol-
linu in v Ameriki še dolgo ni
izčrpan, se je Japonska le vdala.

London 30. avgusta. Mirovni
pogoji so naslednji: Rusija ne
plača nikake vojne odškodnine;
otok Sahalin se razdeli in dobe
Japonci južni del, severni del pa
morajo vrniti Rusiji, ne da bi jim
Rusija zato plačala kako odškod-
nino; Japonska se odpove svoji
zahtevi, da se ji morajo izročiti v
Aziji internirane ruske vojne ladje
in odpove se zahtevi, da sme Ru-
sija imeti v Aziji le omejeno šte-
vilo vojnih ladij; za prehranjenje
ruskih jetnikov povrne Rusija Ja-
ponski dejanske stroške; Rusija
cedira Japonski najeminske pra-
vice do polotoka Sahalina, povrne
Mandžurijo Kitajski in pripozna
japonski protektorat nad Korejo;
železnica južno od Harbina preide
v japonsko upravo; Japonska dobi
pravico ribariti v sibirskem morju
severno od Vladivostoka in odpre
svoje pristane svobodnemu trgo-
vinskemu prometu.

Portsmouth 30. avgusta. Mi-
rovna pogodba bo podpisana kon-
cem tega tedna, ker je že se-
stavljena in je treba le besedilo
redigirati in sprejeti v tekst še
določbo o rasko-japonski trgo-
vinski pogodbi.

Dunaj 30. avgusta. Tukajšnji
diplomatični krogi ne pripisujejo
malim konfliktom na Balkanu ni-
kakega večjega pomena za med-
narodni položaj.

Pariz 30. avgusta. Francoski
poslanik je maroškem sultanu
izročil ultimatum Francije.

Carigrad 30. avgusta. Včeraj
je prišel sem grški princ Nikolaj
z ženo na svojem potovanju na
Rusko ter ostane tri dni sultanov
gost, kar naj priča o dobrem raz-
merju med Grško in Turško.

Berolin 30. avgusta. Veliko
začudenje v vseh izobraženih kro-
gih je napravila vest, da je berol-
inska policija izgnala iz cele Pru-
ske stalnega poročevalca „Amster-
damer Handelsblatt“ nekega Catz
van Aalten.

Za prebivalce mest, uradnike i. t. d. Proti težkotam prebivanja in vsem naslednjemu dela je upravnemu sodišču potrebno domače zdravilo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“, ker vpliva na prebavljenost in uravnavanje ter ima olajševalen in topilni učinek. Skatljica velja 2 K. Po postnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom.

Darila.

Upravištvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. Ivan Samec, poslovodja v Ljubljani 16 kron, nabral o priliki fantovščine Janko Česnika pri „Lloyd“. Hvala lepa! Živeli!

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dne, borze 29. avgusta 1905.

Kalozbeni papirji.	Denar	Blago
4% majeva renta	100-80	100-80
4% srebrna renta	100-50	100-75
4% avstr. krona renta	100-65	100-85
4% zlatna	119-45	119-65
4% ogrska krona	96-55	96-75
4% zlatna	115-55	115-75
4% posojilo dežele Kranjske	99-50	101-00
4% posojilo mesta Spiljet	100-60	101-60
4% Zadar	100-00	100-00
4% bos. here. žel. pos. 1908	101-20	102-15
4% češka, dež. banka k. e.	100-55	100-75
4% žel. žel. žel.	100-25	100-75
4% zat. pisma gal. d. hip. b.	101-00	102-00
4% post. kom. k. o. s.	106-70	107-70
4% zat. pisma innerst. hr.	100-50	101-50
4% ogrske cen.	100-25	100-65
4% dež. hr.	100-00	101-90
4% z. pis. ogr. hip. ban.	100-00	101-90
4% obl. ogr. lokalnih žel.	100-00	101-00
4% obl. češke ind. banke	100-75	101-75
4% obl. tret-poreč lok. žel.	99-90	100-00
4% obl. dol. žel.	99-50	100-00
4% juž. žel. kup.	318-25	320-25
4% avst. pos. za žel. p. o.	101-90	321-25
Brezke.		
Brezke od 1. 1860	190-75	192-75
„ 1864	293-75	295-75
„ tiskar.	165-95	167-95
„ zem. kred. I. em. n.	303-00	312-30
„ „ II.	305-75	315-75
„ ogr. hip. banke	266-50	272-80
„ arabe à fra. 100	103-00	110-00
„ turške	141-50	142-50
Basilika	26-00	27-90
Kreditne	474-00	482-50
Inomoste	78-00	83-00
Krakovske	88-25	94-25
Ljubljanske	66-00	70-00
Avst. rud. križa	54-25	56-25
Ogr. „	34-75	36-25
Rudolfove	62-00	66-00
Saleburške	74-00	78-00
Dunajske kom.	535-00	543-00
Dela.		
Južne železnice	97-25	98-25
Državne železnice	674-00	675-00
Avst.-ogr. banke delnice	1636-00	1640-00
Avst. kreditne banke	671-00	672-00
Ogrske	780-50	781-50
Živnostenske	248-00	249-00
Prekogop v Mostu (Brüx)	671-00	675-00
Alpske montan	543-50	544-50
Praske žel. ind. dr.	2755-00	2764-50
Rima-Muršani	554-50	555-50
Trbovske prem. družbe	381-00	382-00
Avst. orožne tov. družbe	551-00	554-00
Češke sladkorne družbe	160-00	165-00
Valute.		
U. kr. sek.	11-35	11-39
20 franki	19-08	19-10
20 marke	23-48	23-55
Severeiens	29-94	24-02
Marke	117-20	117-40
Laški bankovci	95-40	95-60
Rubli	253-00	254-00
Delari	4-54	5-00

Žitne cene v Budimpešti.

Term.	za 100 kg. K	15-80
Pšenica za oktober	100	16-44
Pšenica „ april 1906	100	12-83
Rž	100	13-40
Koruza „ maj 1906	100	12-06
Oves „ oktober	100	12-06

Meteorološko poročilo.

Aug.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C.	Vetrovi	Nebo
29. 8. zv.	725.4	10.7	sr. vzhod	dež	
30. 7. zv.	727.7	10.5	sl. zahod	oblačno	
2. 8. zv.	728.2	20.5	sl. vzhod	del. oblak.	

Srednja večerajša temperatura: 12.4°
normalna: 17.3° — Padavina 848 mm.

Švicarija.

Jutri v četrtek, 31. avg. t. l.

koncert

Društvene godbe.

Začetek ob 6. popold.
Vstopnina prosta.
K mnogobrojni udeležbi vladno vabi
9742 **J. Kenda.**
V slučaju slabega vremena se vrši koncert v petek, dne 1. sept. t. l. ob isti uri brez vstopnine.

Dr. Ivan Orazen
se je povrnil in ordinuje
— zopet. — 2739-1

Spreten stavec

za knjige in akcidence za slovenski in nemški stavek, z daljšimi izpričevali dobi trajno mesto. — Ponudbe s prepisi izpričeval sprejema 2738 1

W. Blanke v Ptuj.

iz proste roke se daje v najem

žaga

z dvema jarmoma (po eno žago). Zraven je hiša za stanovanje in mlin na en kamen. — Več pove posestnik Miha Majerle iz Dola št. 21 na Kolpi, okraj Črnomelj. 2740-1

17 Naročila proti povzetju. 1521

Zahvala.

Za vse dokaze srčnega sočutja povodom bolezni in smrti našega ljubega brata, svaka, strica in bratranca gospoda

FRANC VARLECA

trgovca v Brežicah

ki je v petek, dne 25. avgusta, po kratki, mučni bolezni, previden s svetotajstvi za umirajoče, mirno v Gospodu zaspal.
Zemeljski ostanki dragega pokojnika so se v nedeljo dne 27. avgusta 1905 ob polu 8. uri zjutraj v hiši žalosti slovesno blagoslovili, in nato v rojstni kraj v Pišce k večnemu počitku prepeljali.
Sv. mašo zadušnice so se služile v župnih cerkvah v Brežicah in Pišecah. 2741-1

V Pišecah, 29. avgusta 1905.

Žalujoci sorodniki.

Žalujoci sorodniki.

Vsled preselitve se prodaja takoj in po nizki ceni

arondirano posestvo

obstoječe iz 8 oralov na novo pravilno, s finimi trtami zasajenega, popolnoma rodočnega vinograda, z dvema poslopjema in s prav dobro studenčnico v bližini, iz več oralov hoste, večina kolosek ter iz 1 orala s finim, visokodebelnatim sadnim drevjem zasajenega travnika. — V stavljeni ceni je zapodan ves inventar ter letošnji vinski pridelek, ki se ceni nad 200 hl vina.
Resni ponudbeniki naj blagovole vložiti svoje ponudbe pri upravištvu „Slovenskega Naroda“ pod šifro „Vinograd 15.000“. 2704-2

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravništvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. junija 1905. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 07 m zjutraj osebni vlak v Trbiž od 1. junija do 10. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Hebr Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 44 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj, Solnograd, Inomost, Bregenc, Zeneva, Pariz. — Ob 3. uri 16 m popoldne osebni vlak v Podnart-Kropo, samo ob nedeljah in praznikih. — Ob 8. uri 58 m popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Hebr, Francove vare, Karlove vare, Prago, Ljubljana-Linc-Praga direktni voz I. in II. razr., Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Ljubljana-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osebni vlaki. Ob 7. uri 17 m zjutraj osebni vlak v Novo mesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 6 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 23 m zjutraj osebni vlak v Dunaj čez Amstetten, Monakovo (Monakovo-Ljubljana direktni voz I. in II. razr.). Inomost, Franzensfeste Solnograd Linc, Steyr, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. Ob 7. uri 12 m zjutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne osebni vlak v Dunaj čez Amstetten, Lipsko, Karlove vare, Hebr, Marijine vare, Prago (Praga-Ljubljana direktni voz I. in II. razreda), Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Zeneva, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezernu, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 29 m popoldne osebni vlak v Dunaj, Ljubno, Selzthal, Beljak, Celovec, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Pontabel, Hebr, varov Heba, Mar. varov, Plzen Budejovic, Linc, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal od Inomosta in Solnograda. — Ob 9. uri 5 m zvečer iz Lesce Bleda samo ob nedeljah in praznikih. — Ob 10. uri 40 m zvečer osebni vlak iz Trbiža od 1. junija do 10. septembra ob nedeljah in praznikih. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Osebni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj osebni vlak iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 22 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Srednjeevropski čas je za 2 min pred krajevnim časom v Ljubli. 2079

Ugodna prilika.
Proda se 2735-1
velika hiša

s staroznano gostilno „Pri lipi“ v Ljubljani zaradi preselitve pod ugodnimi pogoji. — Poizvedbe pri notarju dr. Vok, Miklošičeva ulica št. 24 ali pri hišnem posestniku v Židovskih ulicah št. 5 v Ljubljani.

ZELODČNA TINKTURA
odvajalna
LEKARJA PICCOLI-JA
v LJUBLJANI
pospešuje prebavo in odprtje telesa. Cenik brezplačno.

I steklenica 20 vinarjev.
Naročila proti povzetju. 1521

Več meblovanih sob
s posebnim udom ododa takoj
Fr. Iglič, Mestni trg št. 11.
2729-2

Učenec

iz boljše rodbine, zmožen slovenskega in nemškega jezika, se sprejme v
drogeriji Anton Ranc
v Ljubljani, Selenburgove ulice 3.

Več gospodov

se sprejme od 1. septembra t. l. na dobro domačo hrano. 2699-3
Mestni trg št. 3., III nadstr. desno.

Citre

dobro ohranjene se kupi.
Ponudbe pod „D“ sprejema upravištvu „Slov. Naroda“ 274-2

Za Brdo pri Viču se išče oženjen

oskrbnik

brez otrok. Dobi prosto stanovanje in kurjavo. V bližini je stalno delo. Več pove **Josipina Treo** na Marije Terezije cesti št. 12 v Ljubljani. 2697-2

Preklic.

Jaz podpisani **Miha Bricelj**, tesar in posestnik v Ljubljani, Martinova cesta št. 15, prekličem in obžalujem obdolžitev **Jožeta Avšiča**, tesarja iz Bizovika in obljubam, da ga bom za naprej v miru pustil.
V Ljubljani, dne 28. avg. 1905.
2737 **Miha Bricelj.**

Dijak

iz dobre hiše se sprejme za prihodnje šolsko leto v dobro oskrbo in vestno nadzorstvo. Lepo značno stanovanje s kopalno sobo. Klavir in inštruktor na razpolago.
Vpraša se pod „Dijak 18“, pošto ležeče v Ljubljani ali pa pri upravištvu „Slov. Naroda“. 2394-10

Redko ugodna prilika.

Edina prodaja, oziroma zastopstvo izredno visok dobiček obetajočega brezkonkurenčnega

lahko razpečajočega predmeta

se odda kaki prvi t. hniški obrti, oziroma spretnemu potovalcu na gotov račun ali proti proviziji. Za gotov račun je treba glavnice 1500 K. Ponudbe na **Candido Colli** v Incomstu. 2736

Ernest Hammerschmidt naslednik
MADILE, WUTSCHER & Co.
trgovina železnin in kovin
Valvazorjev trg št. 6 — Ljubljana — Prešernove ulice št. 50.
Velika zaloga kuhinjskega orodja in hišne oprave.

Slovenske muzikalije
ravnokar izšle!
Govekar Fr.: Rokovnjači,
uglasbil **Viktor Parma**, komplet K 10-70.

- Posamezno:
1. Ouvertura za klavir K 2-50
 2. Kuplet za moški glas s klavirjem 1-00
 3. Zora vstaja, za sopran s klavirjem 1-00
 4. Cvetočih dekle prsa bela, samospev (sopran), z mešanim zborom ob spremljevanju klavirja 2-00
 5. Mladi vojaki, koračnica za klavir in petje 1-20
 6. a Oj zlata vinska kaplja, samospev z moškim zborom. 3-00
 - b) Povsod me poznajo, samospev iz „Zdravice“

Govekar Fr.: Legijonarji,
uglasbil **Viktor Parma**, komplet K 11-20.

- Posamezno:
1. Zapoji mi, ptičica, glasno, pesem za sopran s klavirjem K 1-20
 2. V petju oglasimo, moški zbor s klavirjem 1-80
 3. Kuplet za moški glas s klavirjem 1-00
 4. Romanca, samospev (tenor) z moškim zborom ob spremljevanju klavirja 1-80
 5. Ptčka, pesem za sopran s klavirjem 1-20
 6. Skoz vas, koračnica. Po besedah J. Stritarja. Za klavir (s petjem ad libitum) 1-20
 7. Sezidal sem si vinski hram, samospev z moškim zborom. Za petje in klavir iz „Zdravice“ 3-00

Dalje: 2268-43

Viktor Parma: Mladi vojaki, koračnica s petjem ad libitum. Ze 3. izdaja. K 1-20

Viktor Parma: Mladi vojaki, za citre 1-00

Viktor Parma: Slovenske cvetke, potpourri po slovanskih napevih 2-50

Viktor Parma: Triglavske rože, valček po slovanskih napevih 2-50

Viktor Parma: Zdravice, za petje in klavir 3-00

Žirovnik Janko: Narodne pesmi z napevi, I. zvezek K 1-20 po pošti K 1-30.

Žirovnik Janko: Narodne pesmi z napevi, II. zvezek K 1-00, po pošti K 1-10.

Največja zaloga muzikalij v Ljubljani
Katalogi gratis in franko.
Izposojevalnica muzikalij obsega 10.000 števk.

Mesečni abonement s premijami.
Razpošilja tudi na zunaj

Oton Fischer

trgovina z muzikalijami v Ljubljani.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“
Podružnica v CELOVCU. Kupuje in prodaja vse vrste rent, sastavnih pisem, priporitet, komunalnih obligacij, sreč, delnic, valut, novcev in deviz.
Promese izdaja k vsakemu zrebanju.
Aksijski kapital K 2.000.000.—. Zamenjava in izkupljajo izdane vrednostne papirje in vnovčuje sapale kupone. Vinkuljuje in devinkuljuje vojaške ženitninske kavicje. Recepti in inkasno monic. Borna naročila.
Rezervni zaklad K 200.000.—. Daje prodaje na vrednostne papirje. Zavaruje srečke proti kurznim izgubam. Borna naročila.
Podružnica v SPLJETU. Denarne vloge sprejema v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vložni denar obrestuje od dne vloge do dne vžiga. 8-100
Promet s čeki in nakaznicami.